ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 13ης Ιουλίου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-45/07,

Unipetrol a.s., με έδρα την Πράγα (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τους J. Matějček και I. Janda, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους M. Kellerbauer, V. Bottka και O. Weber, στη συνέχεια, από τους Kellerbauer, V. Bottka και V. Di Bucci,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως, ως προς τη Unipetrol a.s., της αποφάσεως C(2006) 5700 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

(Υπόθεση COMP/F/38.638 – Καουτσούκ από βουταδιένιο και καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος), ή, επικουρικώς, περί ασκήσεως, από το Γενικό Δικαστήριο, της πλήρους δικαιοδοσίας που αυτό διαθέτει,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Dehousse (εισηγητή), προεδρεύοντα, I. Wiszniewska-Białecka και N. Wahl, δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Οκτωβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Με την απόφαση C(2006) 5700 τελικό, της 29ης Νοεμβρίου 2006 (Υπόθεση COMP/F/38.638 – Καουτσούκ από βουταδιένιο και καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαπίστωσε ότι πολλές

επιχειρήσεις έχουν υποπέσει σε παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), διά της συμμετοχής τους σε σύμπραξη στην αγορά των προαναφερθέντων προϊόντων.

2 Αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι οι εξής επιχειρήσεις:

— Bayer AG, με έδρα το Leverkusen (Γερμανία),

— The Dow Chemical Company, με έδρα το Midland, Michigan (Ηνωμένες Πολιτείες) (στο εξής: Dow Chemical),

— Dow Deutschland Inc., με έδρα το Schwalbach (Γερμανία),

— Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (πρώην Dow Deutschland GmbH & Co. OHG), με έδρα το Schwalbach,

— Dow Europe, με έδρα το Horgen (Ελβετία),

— Eni SpA, με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία),

— Polimeri Europa SpA, με έδρα το Brindisi (Ιταλία) (στο εξής: Polimeri),

— Shell Petroleum NV, με έδρα τη Χάγη (Κάτω Χώρες),

— Shell Nederland BV, με έδρα τη Χάγη,

— Shell Nederland Chemie BV, με έδρα το Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες),

— Unipetrol a.s., με έδρα την Πράγα (Τσεχική Δημοκρατία),

— Kaučuk a.s., με έδρα το Kralupy nad Vltavou (Τσεχική Δημοκρατία),

— Trade-Stomil sp. z o.o., με έδρα το Łódź (Πολωνία) (στο εξής: Stomil).

3 Οι Dow Deutschland, Dow Deutschland Anlagengesellschaft και Dow Europe ελέγχονται εξ ολοκλήρου, ευθέως ή εμμέσως, από την Dow Chemical (στο εξής, από κοινού: Dow) (αιτιολογικές σκέψεις 16 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

4 Τις σχετικές με τα επίμαχα προϊόντα δραστηριότητες της Eni ασκούσε αρχικώς η EniChem Elastomeri Srl, την οποία είχε εμμέσως υπό τον έλεγχό της η Eni, διά της θυγατρικής EniChem SpA (στο εξής: EniChem SpA). Την 1η Νοεμβρίου 1997, η EniChem Elastomeri απορροφήθηκε από την EniChem SpA. Η EniChem SpA ανήκε κατά 99,97 % στην Eni. Την 1η Ιανουαρίου 2002, η EniChem SpA μεταβίβασε τη στρατηγικής σημασίας δραστηριότητά της στον τομέα των χημικών προϊόντων (περιλαμβανομένης της δραστηριότητας με αντικείμενο το καουτσούκ από βουταδιένιο και το καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος) στη θυγατρική της Polimeri, η οποία της ανήκε εξ ολοκλήρου. Η Polimeri ανήκει ευθέως και εξ ολοκλήρου στην Eni από τις 21 Οκτωβρίου 2002. Από 1ης Μαΐου 2003, η EniChem SpA μετονομάστηκε σε Syndial SpA (αιτιολογικές

σκέψεις 26 έως 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή χρησιμοποιεί την ονομασία «EniChem» για όλες τις ανήκουσες στην Eni εταιρίες (στο εξής: EniChem) (αιτιολογική σκέψη 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

5 Η Shell Nederland Chemie είναι θυγατρική της Shell Nederland, η οποία ελέγχεται εξ ολοκλήρου από τη Shell Petroleum (στο εξής, από κοινού: Shell) (αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

6 Η Kaučuk συστάθηκε το 1997, κατόπιν συγχωνεύσεως των Kaučuk Group a.s. και Chemopetrol Group a.s. Στις 21 Ιουλίου 1997, η Unipetrol απέκτησε το σύνολο του ενεργητικού, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των επιχειρήσεων που συγχωνεύθηκαν. Η Kaučuk ανήκει εξ ολοκλήρου στην Unipetrol (αιτιολογικές σκέψεις 45 και 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εξάλλου, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, η εδρεύουσα στην Τσεχική Δημοκρατία Tavorex s.r.o. (στο εξής: Tavorex) ενεργούσε ως αντιπρόσωπος της Kaučuk (και της προκατόχου αυτής Kaučuk Group) για τις εξαγωγές από το 1991 έως τις 28 Φεβρουαρίου 2003. Επίσης, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Tavorex εκπροσωπούσε από το 1996 την Kaučuk στις συναντήσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ (αιτιολογική σκέψη 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

7 Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Stomil αντιπροσώπευε, όσον αφορά τις εξαγωγές, την πολωνική εταιρία παραγωγής Chemical Company Dwory S.A. (στο εξής: Dwory) επί τριάντα περίπου έτη, έως το 2001 τουλάχιστον. Επίσης σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Stomil εκπροσωπούσε από το 1997 έως το 2000 την Dwory στις συναντήσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ (αιτιολογική σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

8 Διαπιστώθηκε ότι η παράβαση διάρκεσε από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002 όσον αφορά τις Bayer, Eni και Polimeri, από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 31 Μαΐου 1999 όσον αφορά τις Shell Petroleum, Shell Nederland και Shell Nederland

Chemie, από την 1η Ιουλίου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002 όσον αφορά την Dow Chemical, από την 1η Ιουλίου 1996 έως τις 27 Νοεμβρίου 2001 όσον αφορά την Dow Deutschland, από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002 όσον αφορά τις Unipetrol και Kaučuk, από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 22 Φεβρουαρίου 2000 όσον αφορά τη Stomil, από τις 22 Φεβρουαρίου 2001 έως τις 28 Φεβρουαρίου 2002 όσον αφορά την Dow Deutschland Anlagengesellschaft και από τις 26 Νοεμβρίου 2001 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002 όσον αφορά την Dow Europe (αιτιολογικές σκέψεις 476 έως 485 και άρθρο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως).

9 Το καουτσούκ από βουταδιένιο (στο εξής: CB) και το καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παρασκευάζεται με πολυμερισμό γαλακτώματος (στο εξής: CSB) είναι συνθετικά καουτσούκ που χρησιμοποιούνται ως επί το πλείστον για την κατασκευή ελαστικών. Τα δύο αυτά προϊόντα είναι δυνατόν να υποκατασταθούν είτε αμοιβαίως είτε με άλλα συνθετικά καουτσούκ και με το φυσικό καουτσούκ (αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

10 Πέραν των παραγωγών στους οποίους απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, περιορισμένες ποσότητες CB και CSB πωλούσαν εντός του ΕΟΧ και ορισμένοι άλλοι παραγωγοί εγκατεστημένοι στην Ασία και στην Ευρώπη. Εξάλλου, η παραγωγή CB προέρχεται ως επί το πλείστον απευθείας από τους μεγάλους κατασκευαστές ελαστικών (αιτιολογική σκέψη 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

11 Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, η Bayer γνωστοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι επιθυμεί να συνεργαστεί στο πλαίσιο της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3, στο εξής: ανακοίνωση περί συνεργασίας), όσον αφορά το CB και το CSB. Ως προς το CSB, η Bayer περιέγραψε προφορικώς τις δραστηριότητες της συμπράξεως. Η προφορική αυτή δήλωση καταγράφηκε σε κασέτα (αιτιολογική σκέψη 67 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

12 Στις 14 Ιανουαρίου 2003 η Bayer περιέγραψε προφορικώς τις δραστηριότητες της συμπράξεως όσον αφορά το CB. Η προφορική αυτή δήλωση καταγράφηκε σε κασέτα. Η Bayer προσκόμισε επίσης πρακτικά των συναντήσεων της επιτροπής CB της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ (αιτιολογική σκέψη 68 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

13 Στις 5 Φεβρουαρίου 2003 η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Bayer ότι αποφάσισε να την απαλλάξει, υπό όρους, από το πρόστιμο (αιτιολογική σκέψη 69 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

14 Στις 27 Μαρτίου 2003 η Επιτροπή διενήργησε επιτόπιο έλεγχο, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), στις εγκαταστάσεις της Dow Deutschland & Co. (αιτιολογική σκέψη 70 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

15 Από τον Σεπτέμβριο του 2003 έως τον Ιούλιο του 2006, η Επιτροπή απέστειλε στις επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση διάφορα αιτήματα παροχής πληροφοριακών στοιχείων βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 και του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) (αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

16 Στις 16 Οκτωβρίου 2003, οι Dow Deutschland και Dow Deutschland & Co. μετέσχον σε συνάντηση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και εξέφρασαν την επιθυμία τους να συνεργαστούν στο πλαίσιο της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Κατά τη συνάντηση αυτή έγινε προφορική παρουσίαση των δραστηριοτήτων της συμπράξεως όσον αφορά το CB και το CSB. Η προφορική παρουσίαση καταγράφηκε. Υποβλήθηκε επίσης φάκελος με έγγραφα σχετικά με τη σύμπραξη (αιτιολογική σκέψη 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Στις 4 Μαρτίου 2005, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Dow Deutschland ότι σκοπεύει να μειώσει το πρόστιμο ως προς αυτήν κατά 30 έως 50 % (αιτιολογική σκέψη 73 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

18 Στις 7 Ιουνίου 2005, η Επιτροπή κίνησε τη διοικητική διαδικασία και απέστειλε στις επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση –εκτός της Unipetrol–, καθώς και στην Dwory την πρώτη ανακοίνωση αιτιάσεων. Καταρτίστηκε επίσης η πρώτη ανακοίνωση αιτιάσεων κατά της Tavorex, χωρίς, όμως, να της κοινοποιηθεί, καθώς η Tavorex βρισκόταν υπό πτώχευση από τον Οκτώβριο του 2004. Κατά συνέπεια, η διαδικασία περατώθηκε ως προς αυτήν (αιτιολογικές σκέψεις 49 και 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

19 Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις επί της πρώτης ανακοινώσεως αιτιάσεων (αιτιολογική σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τους δόθηκε επίσης ο φάκελος της υποθέσεως, υπό μορφή CD-ROM, και έλαβαν γνώση των προφορικών δηλώσεων και των σχετικών εγγράφων στην έδρα της Επιτροπής (αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

20 Στις 3 Νοεμβρίου 2005, η Manufacture française des pneumatiques Michelin (στο εξής: Michelin) ζήτησε να παρέμβει. Κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις στις 13 Ιανουαρίου 2006 (αιτιολογική σκέψη 78 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

21 Στις 6 Απριλίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων προς τις επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις επί της ανακοινώσεως αυτής (αιτιολογική σκέψη 84 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

22 Στις 12 Μαΐου 2006, η Michelin υπέβαλε καταγγελία, βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 123, σ. 18) (αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

23 Στις 22 Ιουνίου 2006, οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, πλην της Stomil, καθώς και η Michelin μετείχαν σε ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής (αιτιολογική σκέψη 86 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

24 Ελλείψει επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για τη συμμετοχή της Dwory στη σύμπραξη, η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία ως προς αυτήν (αιτιολογική σκέψη 88 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή αποφάσισε επίσης να περατώσει τη διαδικασία ως προς τη Syndial (αιτιολογική σκέψη 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

25 Εξάλλου, ενώ αρχικώς χρησιμοποιήθηκαν δύο διαφορετικοί αριθμοί υποθέσεων (COMP/E-1/38.637 και COMP/E-1/38.638 για το CB και για το CSB), η Επιτροπή, μετά την πρώτη ανακοίνωση αιτιάσεων, χρησιμοποιεί ένα μόνον αριθμό (COMP/F/38.638) (αιτιολογικές σκέψεις 90 και 91 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

26 Η διοικητική διαδικασία περατώθηκε με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως από την Επιτροπή στις 29 Νοεμβρίου 2006.

27 Κατά το άρθρο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι κατωτέρω αναφερόμενες επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ, διά της συμμετοχής τους, κατά τα αναφερόμενα χρονικά διαστήματα, σε ενιαία και διαρκή συμφωνία με αντικείμενο τον καθορισμό τιμών-στόχων, την κατανομή πελατών διά συμφωνιών περί αποφυγής του επιθετικού ανταγωνισμού και την ανταλλαγή απόρρητων πληροφοριακών στοιχείων σχετικών με τις τιμές, τους ανταγωνιστές και τους πελάτες στους κλάδους του CB και του CSB:

α) η Bayer από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002·

β) η Dow Chemical από την 1η Ιουλίου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002· η Dow Deutschland, από την 1η Ιουλίου 1996 έως τις 27 Νοεμβρίου 2001· η Dow Deutschland Anlagengesellschaft από τις 22 Φεβρουαρίου 2001 έως τις 28 Φεβρουαρίου 2002· η Dow Europe από τις 26 Νοεμβρίου 2001 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002·

γ) η Eni από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002· η Polimeri από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002·

δ) η Shell Petroleum από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 31 Μαΐου 1999· η Shell Nederland από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 31 Μαΐου 1999· η Shell Nederland Chemie από τις 20 Μαΐου 1996 έως τις 31 Μαΐου 1999·

ε) η Unipetrol από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002· η Kaučuk από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002·

στ) η Stomil από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 22 Φεβρουαρίου 2000.

28 Βάσει των διαπιστώσεων επί των πραγματικών περιστατικών και των νομικών εκτιμήσεων στις οποίες προέβη με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις πρόστιμα τα οποία υπολογίστηκαν κατ' εφαρμογήν της μεθόδου που περιγράφεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές), καθώς και στην ανακοίνωση περί συνεργασίας του 1996.

29 Με το άρθρο 2 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβάλλονται τα εξής πρόστιμα:

α) Bayer: 0 ευρώ,

β) Dow Chemical: 64,575 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων:

i) 60,27 εκατομμύρια ευρώ, για την καταβολή των οποίων ευθύνεται από κοινού με την Dow Deutschland,

ii) 47,355 εκατομμύρια ευρώ για την καταβολή των οποίων ευθύνεται από κοινού με τις Dow Deutschland Anlagengesellschaft και Dow Europe,

γ) Eni και Polimeri από κοινού: 272,25 εκατομμύρια ευρώ,

δ) Shell Petroleum, Shell Nederland και Shell Nederland Chemie, από κοινού: 160,875 εκατομμύρια ευρώ,

ε) Unipetrol και Kaučuk, από κοινού: 17,55 εκατομμύρια ευρώ,

στ) Stomil: 3,8 εκατομμύρια ευρώ.

30 Με το άρθρο 3 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι εκεί απαριθμούμενες επιχειρήσεις διατάσσονται να παύσουν αμέσως, εφόσον δεν το έχουν ήδη πράξει, τις παραβάσεις που απαριθμούνται στο ίδιο άρθρο και να απόσχουν από κάθε περιγραφόμενη στο άρθρο 1 πράξη ή ενέργεια, καθώς και από κάθε ενέργεια με αντίστοιχο αντικείμενο ή αποτέλεσμα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

31 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 16 Φεβρουαρίου 2007, η Unipetrol άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

32 Με απόφαση του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Απριλίου 2009, ο N. Wahl ορίστηκε μέλος του τμήματος, προς συμπλήρωση της συνθέσεώς του, κατόπιν κωλύματος ενός εκ των μελών του.

33 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

34 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε εμπρόθεσμα προς το αίτημα αυτό.

35 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους με τις αγορεύσεις τους και με τις απαντήσεις τους στα προφορικά ερωτήματα του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 20ής Οκτωβρίου 2009.

36 Η Unipetrol ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τουλάχιστον ως προς αυτή,

— επικουρικώς, να ασκήσει την εξουσία πλήρους δικαιοδοσίας του,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

37 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει τη Unipetrol στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

38 Η προσφυγή της Unipetrol στηρίζεται σε επτά λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, όσον αφορά την καθαρώς οικονομική φύση της συμμετοχής της Unipetrol στην Kaučuk. Ο δεύτερος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την αυτοτέλεια της Kaučuk στην αγορά. Με τον τρίτο, η Unipetrol προβάλλει εσφαλμένο, διττό καταλογισμό της ίδιας παραβάσεως. Με τον τέταρτο, η Unipetrol διατείνεται ότι δεν αποδείχθηκε η συμμετοχή της Tavorex σε συμφωνίες περί καθορισμού των τιμών και καταμερισμού της αγοράς. Ο πέμπτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή της Tavorex στη σύμπραξη, σε σύγκριση με ό,τι έγινε δεκτό ως προς την Dwory. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά εσφαλμένη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού ως προς τις Tavorex και Unipetrol. Ο έβδομος λόγος σχετίζεται με παράλειψη συνεκτιμήσεως της αμέλειας της Unipetrol.

39 Πρέπει, καταρχάς, να εξεταστεί ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Unipetrol.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, περί μη αποδείξεως της συμμετοχής της Tavorex στη σύμπραξη

Επιχειρήματα των διαδίκων

— Επιχειρήματα της Unipetrol

40 Η Unipetrol επικαλείται, καταρχάς, τη νομολογία σχετικά με το βάρος αποδείξεως που φέρει η Επιτροπή. Ειδικότερα, η Unipetrol υποστηρίζει ότι πρέπει να εξετάζονται με σύνεση οι δηλώσεις στις οποίες προβαίνουν οι επιχειρήσεις στο πλαίσιο της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

41 Εν συνεχεία, πρώτον, η Unipetrol προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει λίγα συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με τη συμμετοχή της Tavorex στη σύμπραξη. Ειδικότερα, η Unipetrol αμφισβητεί τις αιτιολογικές σκέψεις 125, 141, 155 έως 159 της προσβαλλομένης αποφάσεως και προβάλλει ότι οι εκεί παρατιθέμενες δηλώσεις είναι ασαφείς. Επίσης, οι δηλώσεις αυτές προσκρούουν στα πραγματικά περιστατικά.

42 Δεύτερον, η Unipetrol αμφισβητεί τη συμμετοχή του Τ. (Tavorex) σε συνάντηση στο πλαίσιο της συμπράξεως στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1999. Ειδικότερα, χαρακτηρίζει ανακριβή τα σχετικά με την Kaučuk αριθμητικά στοιχεία από τις χειρόγραφες σημειώσεις του Ν. (Dow), καθώς και τα πραγματικά περιστατικά που παραθέτει η Dow με τις δηλώσεις της. Η Unipetrol παραθέτει, συναφώς, σχετικό πίνακα, επισημαίνοντας τις ανακρίβειες όσον αφορά τις πωλήσεις προς τις εταιρίες Bridgestone και Michelin το 1999 και το 2000. Υπάρχουν, επίσης, σημαντικές αποκλίσεις όσον αφορά και άλλους πελάτες. Η Unipetrol καταλήγει στο συμπέρασμα ότι στις σημειώσεις αυτές καταγράφονται κατά πάσα πιθανότητα οι προσωπικές εκτιμήσεις του Ν. Εξάλλου, η Unipetrol επισημαίνει ότι, αντιθέτως προς ό,τι δήλωσε η Dow, τα στοιχεία της δικογραφίας αποδεικνύουν ότι ουδεμία ανεπίσημη συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 1999. Ειδικότερα, η Unipetrol προβάλλει ότι ο Ρ. (Bayer) έφυγε από τη Φρανκφούρτη (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 1999, ώρα 16:00. Η Unipetrol εκτιμά ότι η ανεπίσημη συνάντηση, αν όντως πραγματοποιήθηκε, διεξήχθη το βράδυ της 15ης Νοεμβρίου 1999. Από κανένα έγγραφο δεν προκύπτει η παρουσία του Τ. κατά το χρονικό αυτό σημείο. Ο Τ. δεν έλαβε μέρος στην επίσημη συνάντηση της 16ης Νοεμβρίου 1999.

43 Τρίτον, η Unipetrol υποστηρίζει ότι κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει τη συμμετοχή της σε ενιαία και διαρκή παράβαση μετά τις 15 και 16 Νοεμβρίου 1999. Η Unipetrol προβάλλει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε κυρίως σε τρεις συναντήσεις που εικάζεται ότι πραγματοποιήθηκαν το 2000, σε δύο συναντήσεις που εικάζεται ότι πραγματοποιήθηκαν το 2001 και σε δύο συναντήσεις που εικάζεται ότι πραγματοποιήθηκαν το 2002. Ωστόσο, όσον αφορά τις συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 31 Αυγούστου και την 1η Σεπτεμβρίου 2000 στην Πράγα, στις 30 Νοεμβρίου και την 1η Δεκεμβρίου 2000 στη Φρανκφούρτη, στις 30 και 31 Αυγούστου 2001 στη Φρανκφούρτη και στις 26 και 27 Νοεμβρίου 2001 στο Αμβούργο (Γερμανία), η Επιτροπή κάνει αναφορά στην Tavorex. Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 2002 στην Πράγα, η Unipetrol επισημαίνει ότι, παρά τη συμμετοχή της Dwory στη συνάντηση αυτή, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε συμμετοχή της Dwory σε ενιαία και διαρκή παράβαση (υποσημείωση 161 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Unipetrol φρονεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να καταλήξει στην ίδια διαπίστωση και ως προς αυτήν. Εξάλλου, οι απαντήσεις των στελεχών της Dow είναι ασαφείς και διφορούμενες, ενίοτε δε και αντιφατικές. Τέλος, κατά τη συνάντηση της 28ης και 29ης Νοεμβρίου 2002 στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), δεν έγινε καμία συζήτηση κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Η Unipetrol καταλήγει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε συμμετοχή της Tavorex σε ενιαία και διαρκή παράβαση από

τον Νοέμβριο του 1999 έως τον Νοέμβριο του 2002. Τα αποδεικτικά στοιχεία έχουν ιδιαίτερα περιορισμένη αξία και, συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται ευθύνη της Tavorex, ούτε, ως εκ τούτου, της Kaučuk και της Unipetrol.

— Επιχειρήματα της Επιτροπής

44 Καταρχάς, η Επιτροπή παραθέτει τη δική της ερμηνεία όσον αφορά το βάρος αποδείξεως που φέρει, βάσει της νομολογίας, και υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει κατά τρόπο πειστικό η συμμετοχή της Tavorex/Kaučuk, και, συνεπώς, της Unipetrol στη σύμπραξη κατά το διάστημα που αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, η Επιτροπή τονίζει ότι οι δηλώσεις τις οποίες προέβησαν ορισμένες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της ανακοινώσεως περί συνεργασίας έχουν αποδεικτική αξία.

45 Εν συνεχεία, πρώτον, η Επιτροπή αναφέρεται στα στοιχεία της δικογραφίας που πιστοποιούν, κατ' αυτήν, τη συμμετοχή της Tavorex στην επίμαχη παράβαση. Η Επιτροπή αναφέρεται, ειδικότερα, στις συναντήσεις της συμπράξεως με συμμετοχή της Kaučuk, καθώς και στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 1999 στο Richmond-on-Thames (Ηνωμένο Βασίλειο). Εκτός από απλές διαψεύσεις, δεν υπάρχει κανένα άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η Kaučuk/Unipetrol δεν μετείχε στη σύμπραξη. Επίσης, δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι η Tavorex αποχώρησε από τη σύμπραξη. Η Unipetrol δεν αρνείται ότι ο Τ. ήταν παρών σε όλες τις συναντήσεις ανά κλάδο μεταξύ 1999 και 2002. Οι συναντήσεις της συμπράξεως πραγματοποιούνταν στο περιθώριο των επίσημων συναντήσεων. Ειδικότερα, η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της Unipetrol σχετικά με τις αιτιολογικές σκέψεις 125, 141, 155 έως 159 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

46 Δεύτερον, σχετικά με τη συμμετοχή του Τ. (Tavorex) στην ανεπίσημη συνάντηση της 15ης και 16ης Νοεμβρίου 1999, η Επιτροπή τονίζει ότι η Unipetrol δεν αμφισβήτησε, με τις απαντήσεις της στην πρώτη και στη δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων, το πού

βρισκόταν ο Τ. Η Επιτροπή ουδέποτε εξέφρασε την άποψη ότι ο Τ. δεν θα μπορούσε να είναι παρών στη συνάντηση, κατά τα περιγραφόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση. Τα σχετικά επιχειρήματα που προέβαλε η Unipetrol ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είναι αλυσιτελή (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007, T-339/04, France Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-521). Επί της ουσίας, η Επιτροπή παραδέχεται ότι η δήλωση της Dow περιέχει κάποιες επιμέρους ανακρίβειες, όσον αφορά την ημερομηνία της ανεπίσημης συναντήσεως (η οποία πραγματοποιήθηκε, κατά την Dow, το βράδυ της 16ης Νοεμβρίου 1999). Ωστόσο, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η συνάντηση πραγματοποιήθηκε τη νύχτα 15ης προς τη 16η Νοεμβρίου 1999. Η Επιτροπή τονίζει, επίσης, ότι είναι πολύ πιθανό ο Τ. να βρισκόταν στη Φρανκφούρτη την προηγουμένη της 16ης Νοεμβρίου 1999, διότι αυτός ερχόταν πάντα στην Πράγα με το ιδιωτικό αυτοκίνητό του. Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η παρουσία του Τ. στη συνάντηση επιβεβαιώνεται από πολλά αποδεικτικά στοιχεία, έστω και αν, στο σημείωμα εξόδων του P. (Bayer), το όνομα του Τ. δεν αναφέρεται μεταξύ των συμμετεχόντων. Περαιτέρω, η Επιτροπή τόνισε ότι η Dow κατονομάζει τον Τ. μεταξύ των μετεχόντων στη συνάντηση αυτή. Η Dow, της οποίας η δήλωση επιβεβαιώνεται από την Bayer, δήλωσε επίσης ότι όλοι οι μετέχοντες, του Τ. περιλαμβανομένου, εξέφρασαν την άποψή τους σχετικά με τις τιμές και ανακοίνωσαν ορισμένα αριθμητικά στοιχεία. Οι χειρόγραφες σημειώσεις του N. (Dow) περιλαμβάνουν τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία υπό τον τίτλο «KRA» («Kralupy», ο τόπος όπου βρίσκεται η παραγωγική μονάδα της Kaučuk). Ο N. και η Dow επιβεβαίωσαν ότι «KRA» σημαίνει «Kralupy, για την Kaučuk».

47 Τρίτον, σχετικά με την εκ μέρους της Unipetrol αμφισβήτηση της υπάρξεως ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, όσον αφορά τη συνάντηση της 31ης Αυγούστου και 1ης Σεπτεμβρίου 2000 στην Πράγα, δεν καταλογίζει στην Kaučuk, βάσει του γεγονότος αυτού, συμμετοχή σε συμφωνία στο πλαίσιο συμπράξεως, αλλά ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, διαπίστωσε ότι η Dow αντάλλαξε πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις τιμές, τα οποία αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την Kaučuk. Όσον αφορά τη συνάντηση της 30ής Νοεμβρίου και 1ης Δεκεμβρίου 2000 στη Φρανκφούρτη, από τη δήλωση της Bayer δεν προκύπτει ευθέως συμμετοχή της Kaučuk. Η σύμπραξη, πάντως, συνεχίστηκε. Όσον αφορά τη συνάντηση της 30ής και 31ης Αυγούστου 2001 στη Φρανκφούρτη, η Επιτροπή παραδέχεται ότι δεν διαπίστωσε απευθείας εμπλοκή της Kaučuk, τονίζει, όμως, ότι η δήλωση της Dow ενισχύει την αιτίαση και ότι η Kaučuk μετείχε αναμφισβήτητα στην επίσημη συνάντηση. Όσον αφορά τη συνάντηση της 26ης και 27ης Νοεμβρίου 2001 στο Αμβούργο, από

τις ηλεκτρονικές επιστολές της I. (Dow) προκύπτει ότι η σύμπραξη εν γένει συνεχίστηκε. Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 2002 στην Πράγα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι όλα ανεξαιρέτως τα αρμόδια για το CSB στελέχη της Bayer δηλώνουν ότι ο T. (Tavorex) μετείχε σε συμφωνίες επί των τιμών. Ειδικότερα, η μαρτυρία της Bayer (του P.) στηρίζεται σε εσωτερική ηλεκτρονική επιστολή, η οποία παρατίθεται ως αποδεικτικό στοιχείο στην προσβαλλόμενη απόφαση. Όσον αφορά τη συνάντηση της 28ης και 29ης Νοεμβρίου 2002 στο Λονδίνο, η Επιτροπή ερμηνεύει τη δήλωση του P. υπό την έννοια ότι μετείχε και ο T. Τέλος, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η Kaučuk/Tavorex αποστασιοποιήθηκαν σαφώς από τη σύμπραξη.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

48 Υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά την απόδειξη παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει τις παραβάσεις που διαπιστώνει και να εξασφαλίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι ικανά να αποδείξουν, επαρκώς κατά νόμον, την ύπαρξη περιστατικών που στοιχειοθετούν την παράβαση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 58, και της 8ης Ιουλίου 1999, C-49/92 P, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, Συλλογή 1999, σ. I-4125, σκέψη 86). Συναφώς, είναι αναγκαίο να προσκομίσει η Επιτροπή ακριβή και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία προς στοιχειοθέτηση της υπάρξεως της παραβάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000, T-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2707, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι, για να υπάρχει συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, αρκεί οι οικείες επιχειρήσεις να έχουν εκφράσει την κοινή βούλησή τους να συμπεριφερθούν στην αγορά κατά καθορισμένο τρόπο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1970, 41/69, ACF Chemiefarma κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 397, σκέψη 112, και της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, σκέψη 86· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-7/89, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1711, σκέψη 256). Τυχόν αμφιβολία του δικαστή είναι υπέρ της επιχειρήσεως στην οποία απευθύνεται η απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση. Συνεπώς, ο δικαστής δεν μπορεί να συμπεράνει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη της επίδικης παραβάσεως,

εφόσον διατηρεί ακόμη αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό, ιδίως στο πλαίσιο προσφυγής ιδίως στο πλαίσιο προσφυγής με αίτημα την ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Οκτωβρίου 2005, Τ-38/02, Groupe Danone κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4407, σκέψη 215).

49 Εξάλλου, δεδομένου ότι η απαγόρευση συμμετοχής σε θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές και συμφωνίες, καθώς και οι κυρώσεις που δύνανται να επιβληθούν στους παραβάτες είναι ευρέως γνωστές, είναι σύνηθες να αναπτύσσονται λαθραίως οι δραστηριότητες τις οποίες συνεπάγονται οι συμφωνίες και οι πρακτικές αυτές, να πραγματοποιούνται μυστικές συσκέψεις, συχνότατα σε τρίτες χώρες, και να περιορίζονται στο ελάχιστο τα συναφή έγγραφα. Επομένως, ακόμη και όταν η Επιτροπή ανακαλύπτει στοιχεία που πιστοποιούν ρητώς επαφές μεταξύ των επιχειρηματιών κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, τα στοιχεία αυτά είναι συνήθως αποσπασματικά και διασκορπισμένα, οπότε είναι συχνά απαραίτητη η ανασύσταση ορισμένων λεπτομερειών διά της επαγωγής. Για τον λόγο αυτό, στις περισσότερες περιπτώσεις, η ύπαρξη θίγουσας τον ανταγωνισμό πρακτικής ή συμφωνίας πρέπει να συναχθεί από ορισμένο αριθμό συμπτώσεων και ενδείξεων οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες, μπορούν να αποτελέσουν, ελλείψει άλλης εύλογης εξηγήσεως, απόδειξη περί παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψεις 55 έως 57, και της 25ης Ιανουαρίου 2007, C-403/04 P και C-405/04 P, Sumitomo Metal Industries και Nippon Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-729, σκέψη 51).

50 Εν προκειμένω, σχετικά με τις συναντήσεις της συμπράξεως (τμήμα 4.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Unipetrol αμφισβητεί, πρώτον, τη συμμετοχή του Τ. (Tavorex) σε παράνομη συμφωνία στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1999 στη Φρανκφούρτη. Η Unipetrol αμφισβητεί, δεύτερον, τη διαπίστωση της Επιτροπής περί συμμετοχής της σε παράβαση από τις 16 Νοεμβρίου 1999 έως τις 28 Νοεμβρίου 2002.

51 Είναι, καταρχάς, απορριπτέα τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με τη συνάντηση της 2ας και 3ης Σεπτεμβρίου 1999 στο Richmond-on-Thames (αιτιολογικές σκέψεις 189 έως 193 της προσβαλλομένης αποφάσεως), δεδομένου ότι η συνάντηση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε εντός της διάρκειας της παραβάσεως που δέχθηκε η Επιτροπή ως προς τη Unipetrol.

52 Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1999 στη Φρανκφούρτη, η Επιτροπή δέχθηκε, ειδικότερα, ότι το «βράδυ και τη νύχτα της 16ης Νοεμβρίου 1999» πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο πλαίσιο της συμπράξεως, στο περιθώριο της επίσημης συναντήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ (αιτιολογική σκέψη 212 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Στη συνάντηση αυτή παρέστησαν οι P. (Bayer), F., N., V. (Dow), L. (Stomil), L. (EniChem) και T. (Tavorex). Τα εν λόγω πρόσωπα συναντήθηκαν αρχικώς σε μπαρ ξενοδοχείου και εν συνεχεία μίσθωσαν αίθουσα συνεδριάσεων (αιτιολογική σκέψη 202 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

53 Συναφώς, πρώτον, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει η Unipetrol, ο P. (Bayer) δεν βρισκόταν το βράδυ της 16ης Νοεμβρίου 1999 στη Φρανκφούρτη. Η Επιτροπή παραδέχεται το γεγονός αυτό.

54 Δεύτερον, τονίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει πολλές αντιφάσεις όσον αφορά το πότε ακριβώς πραγματοποιήθηκε η επίμαχη συνάντηση. Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 212 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναφέρεται στο «βράδυ και […] τη νύχτα της 16ης Νοεμβρίου 1999», βάσει της δηλώσεως της Dow. Η Επιτροπή δέχεται επίσης, με την αιτιολογική σκέψη 297 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίμαχη κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση πραγματοποιήθηκε «τη νύχτα μεταξύ 15ης και 16ης Νοεμβρίου 1999». Εξάλλου, στο τμήμα 4.3.8 της προσβαλλομένης αποφάσεως γίνεται λόγος για τη 15η και 16η Νοεμβρίου 1999. Τέλος, στο διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως ημερομηνία ενάρξεως της συμμετοχής της Unipetrol στην παράβαση αναφέρεται η 16η Νοεμβρίου 1999.

55 Τρίτον, αντιφάσεις, όσον αφορά την εικαζόμενη ημερομηνία πραγματοποιήσεως της επίμαχης κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συναντήσεως και τις λοιπές πιθανές εξηγήσεις που διατυπώνει η Επιτροπή, προκύπτουν επίσης και από υλικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, στο σημείωμα εξόδων του P. (Bayer), το οποίο αφορά, μεταξύ άλλων, την πληρωμή ποσού 84,5 γερμανικών μάρκων (DEM) στο μπαρ ξενοδοχείου, αναγράφεται η ημερομηνία 15 Νοεμβρίου 1999. Αντιθέτως, η πληρωμή ποσού 436 DEM για τη μίσθωση αίθουσας συνεδριάσεων έχει καταχωριστεί στις

16 Νοεμβρίου 1999. Εξάλλου, στις χειρόγραφες σημειώσεις του N (Dow) καταγράφεται μόνον η 16η Νοεμβρίου 1999. Τέλος, με τη δήλωση της Dow που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 202 της προσβαλλομένης αποφάσεως διευκρινίζεται ότι η κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση πραγματοποιήθηκε μετά την επίσημη συνάντηση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ, η οποία έλαβε χώρα στις 16 Νοεμβρίου το πρωί.

56 Τέταρτον, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τη θέση που διατυπώνει η Unipetrol με τα δικόγραφά της, ότι ο T. (Tavorex) μετέβαινε στις συναντήσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Συνθετικού Καουτσούκ με αυτοκίνητο (εκτός των συναντήσεων που πραγματοποιούνταν στο Ηνωμένο Βασίλειο) και ότι η μετάβαση από την Πράγα έως τη Φρανκφούρτη διαρκεί περίπου πέντε ώρες. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι πιθανό ο T. να μετέβη απευθείας στη Φρανκφούρτη το πρωί της 16ης Νοεμβρίου 1999, έστω και αν τούτο θα απαιτούσε ιδιαίτερη προσπάθεια. Εν πάση περιπτώσει, η εικασία αυτή δεν προσκρούει σε κανένα στοιχείο της δικογραφίας. Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι είναι απαράδεκτη η εκ μέρους της Unipetrol αμφισβήτηση της παρουσίας του T. στη Φρανκφούρτη το βράδυ της 15ης Νοεμβρίου, αρκεί η επισήμανση ότι η Unipetrol απλώς αμφισβητεί τη –νέα βάσει της αιτιολογικής σκέψεως 212 της προσβαλλομένης αποφάσεως– διαπίστωση ότι η κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση ενδεχομένως πραγματοποιήθηκε το βράδυ της 15ης Νοεμβρίου 1999. Συνεπώς, τα επιχειρήματα της Επιτροπής είναι απορριπτέα.

57 Πέμπτον, κατά τη δήλωση της Dow που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 202 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι P. (Bayer), F., N., V. (Dow), L. (Stomil), L. (EniChem) και T. (Tavorex) συναντήθηκαν σε μπαρ ξενοδοχείου και, κατόπιν, σε αίθουσα συνεδριάσεων. Πάντως, στο σημείωμα εξόδων του P., σχετικά με την πληρωμή του λογαριασμού στο εν λόγω μπαρ, δεν αναφέρεται η παρουσία του T. κατά τη συνάντηση στο μπαρ του ξενοδοχείου.

58 Έκτον, όσον αφορά τις χειρόγραφες σημειώσεις του N. (Dow), δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή δεν καταλόγισε στη Unipetrol ευθύνη για τη σύμπραξη με αντικείμενο το

CB. Συνεπώς, το σχετικό με το CB τμήμα των χειρόγραφων σημειώσεων του N. δεν έχει αποδεικτική ισχύ ως προς τη Unipetrol. Όσον αφορά το σχετικό με το CSB τμήμα των χειρόγραφων σημειώσεων του N., τονίζεται ότι σε αυτό αναφέρονται, πέραν των παραγωγών που μετείχαν στη σύμπραξη, και άλλοι, μη μετέχοντες στη σύμπραξη παραγωγοί λόγω της ιδιότητάς τους ως προμηθευτών ορισμένων πελατών. Υπό τις ιδιαίτερες αυτές συνθήκες, λόγω ιδίως των αντιφάσεων όσον αφορά την εικαζόμενη ημερομηνία πραγματοποιήσεως της επίμαχης συναντήσεως, δεν αποκλείεται οι εκτιμήσεις να αφορούσαν παραδόσεις εμπορευμάτων μεταξύ ορισμένων μόνο παραγωγών, χωρίς να είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με ακρίβεια αν η Unipetrol (διά της Tavorex) μετείχε σε αυτές.

59 Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των στοιχείων συνολικά, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι υπάρχουν αμφιβολίες όσον αφορά τη συμμετοχή του T. (Tavorex) σε κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1999 στη Φρανκφούρτη. Οι αμφιβολίες αυτές λειτουργούν υπέρ της Unipetrol.

60 Όσον αφορά τις συναντήσεις μετά τον Νοέμβριο του 1999, δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί με ακρίβεια αν η Tavorex μετείχε ευθέως σε συνάντηση στο πλαίσιο της συμπράξεως.

61 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε την Tavorex στις επιχειρήσεις που σύναψαν συμφωνία κατά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 31 Αυγούστου και 1 Σεπτεμβρίου 2000 στην Πράγα (αιτιολογική σκέψη 221 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 30 Νοεμβρίου και 1η Δεκεμβρίου 2000 στη Φρανκφούρτη (αιτιολογικές σκέψεις 222 έως 225 της προσβαλλομένης αποφάσεως), δεν είναι βέβαιον ότι η επίμαχη συμφωνία συνάφθηκε με την Tavorex εντός του αυτοκινήτου του W. (Bayer), αμφισβητείται αν είναι δυνατόν η επίμαχη συμφωνία να συνάφθηκε με την Tavorex εντός του αυτοκινήτου του W. (Bayer), δεδομένου, ιδίως, ότι ο T. (Tavorex) μετέβαινε στις συναντήσεις στη Φρανκφούρτη με το αυτοκίνητό του. πράγμα που η Επιτροπή δεν αμφισβητεί. Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 30 και 31 Αυγούστου 2001 επίσης στη Φρανκφούρτη (αιτιολογικές σκέψεις 226 έως 230 της προσβαλλομένης αποφάσεως), στις δηλώσεις των επιχειρήσεων που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση

δεν γίνεται ρητή αναφορά στην Tavorex ή στη Unipetrol. Όσον αφορά τη συνάντηση της 26ης και 27ης Νοεμβρίου 2001 (αιτιολογικές σκέψεις 231 έως 237 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Επιτροπή δεν διαπίστωσε τη σύναψη συγκεκριμένης συμφωνίας, αλλά ότι οι επίμαχες συμφωνίες εξακολουθούσαν να ισχύουν έως τότε.

62 Όσον αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 2002 στην Πράγα (αιτιολογικές σκέψεις 238 έως 245 της προσβαλλομένης αποφάσεως), τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή εμφαίνουν, εκ πρώτης όψεως, ότι συνάφθηκαν παράνομες συμφωνίες. Υπάρχουν, όμως, αμφιβολίες σχετικά με τη συμμετοχή του Τ. (Tavorex) στην εν λόγω κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση της Επιτροπής στηρίζεται, ειδικότερα, σε δήλωση της Bayer, που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 240 της προσβαλλομένης αποφάσεως και βασίζεται, μεταξύ άλλων, σε ενδείξεις προσκομισθείσες από τον Ρ., δήλωση κατά την οποία ο Τ. είχε απευθείας συμμετοχή στην εν λόγω κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση. Πλην όμως, η Bayer ανέφερε επίσης, με δήλωση που παρατίθεται αιτιολογική σκέψη 156 της προσβαλλομένης αποφάσεως και επίσης βασίζεται σε ενδείξεις προσκομισθείσες από τον Ρ., ότι ο Τ. μετείχε σε ανεπίσημες συναντήσεις στο περιθώριο των επίσημων συναντήσεων από τον Νοέμβριο του 1996 έως «τα τέλη του 1999». Υπάρχει, επομένως, κάποια αντίφαση μεταξύ των δύο δηλώσεων της Bayer. Η αντίφαση αυτή προκαλεί αμφιβολίες όσον αφορά το αν ο Τ. όντως έλαβε μέρος σε κατά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού συνάντηση στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 2002 στην Πράγα. Οι αμφιβολίες αυτές είναι υπέρ της Unipetrol.

63 Όσον αφορά, τέλος, τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 28 και 29 Νοεμβρίου 2002 στο Λονδίνο, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε τη σύναψη παράνομης συμφωνίας μεταξύ των εμπλεκομένων επιχειρήσεων κατά τις ημερομηνίες αυτές.

64 Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των στοιχείων συνολικά, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τις συναντήσεις της συμπράξεως και αφορούν την Tavorex (συνεπώς και τη Unipetrol) δεν επαρκούν προς απόδειξη της συμμετοχής της εν λόγω επιχειρήσεως στις επίμαχες παράνομες συμφωνίες.

65 Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την περιγραφή της συμπράξεως (τμήμα 4.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως) δεν αναιρούν το συμπέρασμα αυτό.

66 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, ακόμη και αν ορισμένα από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τμήμα 4.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως έχουν ενδεχομένως ορισμένη αποδεικτική αξία, ιδίως η γενική δήλωση της Bayer που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 156 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των ειδικότερων στοιχείων που προπαρατέθηκαν σχετικά με τις συναντήσεις στο πλαίσιο της συμπράξεως και του ότι η αμφιβολία λειτουργεί υπέρ της προσφεύγουσας, τα στοιχεία αυτά δεν αρκούν προς τεκμηρίωση της διαπιστώσεως ότι η Unipetrol έχει διαπράξει παράβαση.

67 Βάσει των στοιχείων αυτών και κατόπιν συνολικής εκτιμήσεώς τους, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι είναι εσφαλμένη η διαπίστωση της Επιτροπής περί συμμετοχής της Tavorex (συνεπώς και της Unipetrol) στη σύμπραξη.

68 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση κρίνεται ακυρωτέα ως προς τη Unipetrol, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής, και ειδικότερα το ζήτημα των σχέσεων μεταξύ αντιπροσώπων και μεσολαβητών στο πλαίσιο παραβάσεων των κανόνων του ανταγωνισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

69 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Unipetrol.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, ως προς τη Unipetrol a.s., την απόφαση C(2006) 5700 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F/38.638 – Καουτσούκ από βουταδιένιο και καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος).

2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Dehousse Wiszniewska-Białecka Wahl

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουλίου 2011.

(υπογραφές)